

[Justitsministeren.]

finde Sted paa de specielle i § 1 nævnte Hospitaler og Helbredelsesanstalter.

Hvad § 2 angaar, blev det ogsaa under Rigsdagsforhandlingerne indvendt, at Forslaget om, at den sindssyges nærmeste i alle Tilfælde skulde være berettigede til at iværksætte de Foranstaltninger, som efter Lægens Skøn burde træffes, var for vidtgaaende og for ubestemt, og det er utvivlsomt ogsaa rigtigt; jeg kender personlig adskillige Tilfælde, hvor man maa nære begrundet Tvivl om, hvorvidt ikke andre Hensyn end den egentlige Sygdom har været afgørende for Familien, der saa har faaet sin Læge til at optræde. Nu fastsættes det, at Lægens Skøn skal godkendes af Amtslægen paa den syges Hjemsted, i København af Stads-lægen; i alle de Tilfælde, hvor Indlæggelsen begrundes med, at Udsigterne for den syges Helbredelse ellers væsentligt vil forringes. Fra Familieretskommissionens Udkast afviger Paragraffen bl. a. derved, at Personens nærmeste Slægt skulde have Pligt til at indlægge ham i alle Tilfælde, hvor Lægen fandt det uforsvarligt at undlade Indlæggelse, medens Pligten ifølge dette Lovforslag er begrænset til de Tilfælde, hvor Lægens Skøn er begrundet enten ved, at den syge er farlig for sig selv, eller ved, at Helbredelsesudsigterne ellers væsentlig vilde forringes, hvis han ikke indlægges. Saafremt en Person som sindssyg er farlig for andre, vil Reglerne i § 10 komme til Anvendelse.

Endvidere er der Grund til at gøre opmærksom paa § 6. Under Rigsdagsforhandlingerne blev det anført, at det vilde være ønskeligt, om der altid kunde blive beskikket en Værge for enhver Person, der var tvangsindlagt paa et Sindssygehospital. Det synes jeg ogsaa er rigtigt. Derfor foreslaas det, at den behandlende Læge paa eget Initiativ straks ved Indlæggelsen skal foranledige en Tilsynsværge beskikket for enhver, der er tvangsindlagt ved Politiets Bistand, og at der ligeledes skal kunne beskikkes en Tilsynsværge for alle andre sindssyge, der selv ønsker det.

Reglerne om Udskrivning indeholdes i §§ 7—9. Hvad § 7 angaar, drejer det sig jo nærmest om Spørgsmaalet, om det skal være muligt at tilbageholde en Person paa et Sindssygehospital, naar han maa anses for helbredet. Det er givet efter § 7, som den her er formuleret, at en Person, der efter den behandlende Læges Erklæring er helbredet, altid skal udskrives, og at der snarest skal gøres Indstilling; hvis han er indlagt ifølge Dom eller i Henhold til § 10,

Stk. 1, til vedkommende Ret eller Myndighed om hans Udskrivning.

Det tidligere Lovforslags § 7 — dette Lovforslags § 8 — bestemte, at Udskrivning, selv om den i og for sig ikke skønnes uforsvarlig, dog skulde kunne nægtes, saafremt det maatte antages at ville medføre visse Ulemper for Patienten selv eller hans Omgivelser, hvis han blev udskrevet. Og saa herved blev der under Behandlingen her i Tinget udtrykt Betænkelighed. Bestemmelsen om Tilbageholdelse af Hensyn til den syges Omgivelser er derfor ikke medtaget i dette Forslag. I Tilfælde, hvor Udskrivning vil medføre væsentlige Ulemper for Patienten selv, skal Udskrivning dernæst kun kunne nægtes af den behandlende Læge, naar Justitsministeren tiltræder Nægtelsen.

§ 9 omhandler bl. a. Myndigheden til at afgøre, om Tvangstilbageholdelse kan finde Sted, og denne Myndighed foreslaas endeligt henlagt til Justitsministeren af de Grunde, som nærmere er angivet i Bemærkningerne; thi som øverste Instans vedrørende Pupil- og Sikkerhedshensyn hører disse Sager naturligt under Justitsministeriet, der træffer Afgørelsen paa Grundlag af Erklæringer fra den behandlende Læge, Retslægeraadet og lokale Myndigheder. Der opnaas herved samtidig med de Fordele, der altid er forbundet med en administrativ Afgørelse i Henseende til Diskretion, Hurtighed og Fritagelse for Omkostninger, ogsaa en saa alsidig Belysning, at der skabes de bedste Forudsætninger for en rigtig Løsning af disse Spørgsmaal, der jo tit er af afgørende Betydning for Patienten. Endelig — og det er jo ikke det mindst vigtige — skabes der en Ensartethed i Afgørelserne, der netop for disse Sager er af særlig Betydning.

Jeg har ved Forelæggelsen dvælet ved de Punkter, som man kunde sige bidrog til, at Sagen strandede sidste Gang, Punkter, hvor altsaa de tidligere Forhandlinger nu har foranlediget en Revision, og jeg haaber, man gennem det ændrede Forslag nu har skabt en Ordning, som dels kan skabe Tryghed til alle Sider, dels gøre denne Sag egnet til hurtig Gennemførelse, hvad vi trænger til, og hvad jeg derfor skal tillade mig at anbefale.

Endelig har jeg den Ære for det høje Ting at fremsætte et sammenhørende Lovkompleks af fire Love, hvortil sikkert senere vil komme adskillige andre Forslag fra Handelsministeren, Konsekvenser af denne Lovgivning, for saa vidt Aktie-, Bank- og Sparekasselove, Nationalbanklov